

Boty proti bustru

Vypsaná fixa

Tlakem, tlakem posedlej jsem,
taky pohybem, hlukem a rámusem,
pod nohama bez těla stojím a prostě tu jsem.

Ty nohy, co visí, jsou bosý
a jejich boty maj obutý
ty lidi kolem. Stojej, stojej a nemůžou ven.

Tlakem, tlakem posedlej jsem,
jsem muž na kopci se stromem.
A ty boty, ty boty, ty boty, ty jsi je vem!

R: Z něj je pán a z ní je paní, mají pořád tetování,
na který čas padá jako prach.
Když se potkaj na ulici, mávnou rukou jako vždycky
a je to, jak vlak když mine vlak.

Tlakem, tlakem posedlej jsem,
taky San Piegem a tímhle místem,
pod nohama bez těla stojím a opřu se

o ty cihly, na kterých jsou vypsáný
ty nápisy, co mi oči vypraly.
Na kole jedem, jedem, jedem před Cipískem.

Tlakem, tlakem posedlej jsem,
jsem náčelník, jsem taky režisér
a ty boty, ty boty, ty boty, ty patřej všem!

R: Z něj je pán a z ní je paní, mají stejný tetování,
někdy mají taky stejný strach.
Když se potkaj na ulici, maj ze sebe divnej pocit
a je to, jak vlak když mine vlak.

Míjí se punkový pár, a ty boty šlapou dál.
Míjí se punkový pár. Já se na ně usmívám.

R: Z něj je pán a z ní je paní, mají pořád tetování,
někdy mají taky stejný strach.
Když se potkaj na ulici, Mávnou rukou jako vždycky
a je to, jak vlak když mine vlak.